

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

IX. De praebendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

Sententias vero prædictas in Synodis episcopali-
bus & frequenter in ecclesiis parochialibus volu-
mus & præcipimus publicari.

ANNO
CHRISTI
1322.

VIII.

Canonici & ecclesiarum focii suis episcopis
personaliter assistentes, non debent absentes ab
ecclesia reputari: ideoque iure prouisum est ne
eis, dum in seruitio episcoporum fuerint, bene-
ficiorum sacrorum redditus subtrahantur. Pro-
pterea statuimus, vt nullus a præbendarum sua-
rum perceptione eos audeat impedire. Capitula
vero quæ hoc adimplere renuerint, ad obseruan-
tiam iuris illius per suos prælatos districtius com-
pellantur.

IX.

Cum secundum statuta Canonum vna eccle-
sia vnus debeat esse rectoris, nec beneficia ec-
clesiarum debeant diuidi in plures partes, nisi
adeo ipsarum ecclesiarum facultates abundant,
quod de eis sufficienter possit pluribus seruito-
ribus prouideri: volentes diuisiones beneficiorum,
quæ plerumque sine rationabili causa fiunt, iuris
auxilio refrenare, statuimus vt in qualibet eccle-
sia vni cura ipsius ecclesiæ principaliter per eum,
ad quem de iure pertinet, committatur, cui per
prouidentiam prælati taliter prouideatur, quod
redditibus ecclesiæ possit honeste viuere, & one-
ra curæ & alia incumbentia supportare. In eccle-
siis autem, in quibus beneficia indebite sunt diui-
sa, cum pluribus clericis ipsarum ecclesiarum nec
sufficiant facultates, quando portiones huiusmodi

ANNO
 CHRISTI
 1522.

vacare contigerit, vniantur & assignentur curato, donec, vt præmissum est, prouisionem habeat competentem.

Cum in personis ecclesiasticis ad sacros ordines & beneficia curam animarum habentia promouendis id honestas maior requirat, & amplius desideretur peritia literarum; statuimus vt nullus deinceps clericus ad sacros ordines promoueat, nisi saltem literaliter sciat loqui. Quod si forte secus actum fuerit, prælatus a collatione sacrorum ordinum, quos tali contulit, & promotus ab executione suscepti ordinis per annum nouerint se suspensos, nisi ex causa rationabili & multum necessaria, quatenus de iure conceditur, prælatus super hoc viderit dispensandum.

In ecclesiis tot secundum Canones instituendi sunt clerici, quot possint de earum redditibus commode sustentari. Ideoque statuimus, vt episcopi, eorumque superiores diligenter attendant, vt tot clericos in ecclesiis ordinent, quot sustentari possint de prouentibus earumdem, ne clerici sua numerositate vilescant, & propter facultatum insufficientiam mendicare cogantur in opprobrium ordinis clericalis. Et vt hoc efficacius obseruetur, volumus & mandamus vt prælati infra annum, aut saltem infra biennium, cum consilio discretorum ordinent & prouideant, ipsamque prouisionem in scriptis redactam apud se conseruent, quot clerici ad titulum cuiuslibet ecclesiæ iuxta ipsarum redditus poterunt ordinari. Prælatus vero quicumque, qui prædicta obseruare neglexerit, pluresque quam

vt præmittitur, ad ordines promouendo, vel promoueri per alium faciendo, per annum a collatione illius ordinis, quem contra hoc nostrum prohibitionis statutum contulit, in archidiaconatu illo vel abbatia, vnde clerici taliter ordinati fuerint, eo ipso nouerit se suspensum.

Religiosos decet ab omni calliditate & fraude seipfos retrahere, & omnimodam puritatem in suis actibus obseruare. Quia tamen nonnulli religiosi non solum clerici, sed etiam laici militares, vt quorundam assertione percepimus, habitum sui ordinis sæcularibus clericis fraudulenter conferunt, & clericis per episcopos institutis in ecclesiis locorum, vbi dicti religiosi temporale dominium obtinent, vel partem aliquam recipiunt decimarum, exinde violenter expulsis, clericos illos quibus huiusmodi habitum contulerunt, propria temeritate instituunt, & ministrare faciunt in eisdem; quidam etiam eorundem religiosorum clericos sæculares per episcopos in ecclesiis parochialibus ad ipsos episcopos pertinentibus institutos habitum sui ordinis induunt, & ibidem eos ministrare faciunt, vt sic in locis ipsis ecclesias, earumque redditus suis vsibus valeant applicare: nos has fraudes & violentias detestantes, statuimus vt quicumque religiosi fraudes aut violentias attentare præsumpserint, in sententiam excommunicationis incidant ipso facto, a qua nullatenus absoluantur, donec prælatis & ecclesiis, quos per prædictos excessus læferant, satisfecerint competenter.

Clandestina & occulta beneficiorum collatio-

ANNO
 CHRISTI
 1322.

nes, quas nonnulli prælatorum & aliorum ad quos beneficiorum suorum spectat collatio, faciunt, magnam in ipsis beneficiis varietatem & sic in sinistram suspensionem inducunt, dum beneficia ipsa quorum collationes probari non possunt, per eosdem prælatos plerumque aliis conferuntur, & ob hoc super ipsis beneficiis inter eos, quibus taliter collata fuerant, quæstiones & litigia oriuntur. Ut igitur circa hoc fraudis & varietatis materia amputetur, statuimus ut cum ecclesiasticorum beneficiorum collatio fieri debeat, fiat in capitulo, si consuetudo id obtinet, vel coram notario publico, aut testibus fide dignis, vel cum patenti ipsius prælati litera, vel alterius, seu aliorum quorumcumque ad quos beneficiorum spectat vel spectare debet dicta collatio, præsentibus testibus in litera ipsa collationis insertis, per quæ probari possit collatio, & de ea nullatenus dubitari: alias volumus quod collatio ipsa nullius obtineat roboris firmitatem, seu nullius penitus sit momenti.

X.

Parochiarum diuisio a sanctis patribus instituta certitudinem parochianorum & decimarum debitam solutionem inducit. Cum vero libertas mutandi parochiam per abusum, qui in quibusdam partibus inoleuit, parochianis indifferenter conceditur, parochianis ipsis subtrahendi decimas præstat occasio, & ecclesiis iniuria in decimarum, primitiarum, oblationum & aliorum iurium subtractione damnabile irrogatur: sed quia in plerisque locis nostræ legationis talis, ut accepimus, inoleuit